Р Е Ш Е Н И Е
№ 44366

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10278** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от директор на офис „В.“ при ТД на НАП С., чрез процесуален представител Г. К. – главен юрисконсулт при ТД на НАП С., срещу Решение № 2632 / 10.07.2026 г., постановено по НАХД № 20261110202218 / 2026 г., НО, 134 – ти състав по описа на СРС, с което на Е. А. М., ЕГН [ЕГН], му е наложено административно наказание глоба в размер на 4520. 36 лева, на основание чл. 80а от ЗДДФЛ.

С касационната жалба се релевират доводи за това, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се допускане на съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се отмяна на решението.

В открито съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Ч.. Поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация Е. А. М. се явява лично. Оспорва касационната жалба. Касационната жалба трябва да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представлява се от прокурор К.. Касационната жалба трябва да се уважи.

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, след като са запозна с оспорения съдебен акт, и след като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:
Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, което подлежи на съдебен контрол.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
При извършена служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.
От състав на СРС по делото е установена следната фактическа обстановка:
На 24.03.2025 г. Е. А. М. е подал данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ с вх. № 2217И0610785, в качеството му на данъчно задължено лице по чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ за облагаем доход през 2024 г. В тази декларация жалбоподателят не е декларирал предоставените парични заеми към търговско дружество „Пард Билд“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], които към 31.12.2024 г. възлизали на 45 203. 62 лева.
На 06.11.2025 г. Е. А. М. подал в НАП молба с вх. № 54 – 2217 – 2360 / 06.11.2025 г. за корекция на Годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2023 г. и 2024 г.
С искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № ПО – 22221725115809 – 040 – 001 / 11.11.2025 г. от М. било изискано представяне на доказателства по отношение на предоставяни от него заеми.
На 21.11.2025 г. до М. била изпратена покана за съставяне и връчване на АУАН, както и за подаване на коригиращи декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2023 г. и 2024 г.
На 21.11.2025 г. М. подал коригираща декларация с вх. № 2217И06911868 / 21.11.2025 г.
На 26.11.2025 г. св. Г. М., на която била възложена проверката след преглед на представените документи изготвила протокол, в който отразила констатациите си, че М. е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5, буква „б“ от ЗДДФЛ.
На същата дата 26.11.2025 г. св. Г. М., на длъжност главен инспектор по приходите в НАП съставила срещу Е. М. АУАН № F861049, за извършено от него нарушение по чл. 50, ал. 1, т. 5, буква „б“ от ЗДДФЛ.
Препис от АУАН бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му и подписан без възражения.
Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление (НП) № 867248 – F861049 /12.12.2025 г., издадено от директор на офис „В.“ в ТД на НАП С..
С това наказателно постановление, на основание чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ му е наложена глоба в размер на 4520. 36 лева за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, буква „б“, вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ.
Наказателното постановление е обжалвано пред СРС, във връзка с което е постановено съдебното решение, предмет на касационен контрол.
При така установеното от фактическа страна районният съд е направил обоснован извод, че жалбата на М. е основателна. Допуснати са съществени нарушения на процесуалните правила. При ангажиране на отговорността на М. не са спазени императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съгласно посочените разпоредби съставените АУАН и НП трябва да съдържат установените от закона реквизити. В точка 3 на чл. 42, съответно в т. 5 на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, изрично е посочено дата на извършване на нарушението.
Според въззивния съд в случая както в АУАН, така и в НП липсва този задължителен реквизит. Не са посочени, според СРС, нито дата на извършване на нарушението, нито срокът, в който е

трябвало да се декларира информация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ, за да се изведе, че в деня, следващ изтичането му, АНО приема нарушението за извършено. В оспореното пред СРС Наказателно постановление също липсва дата на извършване на нарушението. Единствено е добавена към правната квалификация на нарушението разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ.
Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.
Въпреки че фактът на извършване на нарушението е доказан въз основа на събраните по делото доказателства – подадена декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от Е. А. М., в която не е посочен размер на предоставен паричен заем, при ангажиране на отговорността му не са спазени императивните изисквания на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съгласно тези разпоредби съставените АУАН и НП трябва да съдържат установените от закона реквизити. В точка 3 на чл. 42, съответно точка 5 на чл. 57 от ЗАНН изрично е посочена датата на извършване на нарушението. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението, както и се очертава предметът на доказване. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното ѝ посочване препятства извършването на тази проверка. Не е допустимо саниране на допуснатото процесуално нарушение на етап обжалване на НП пред съда. Такава възможност е предвидена при издаване на НП, в случай че при съставянето на акта е допуснат пропуск или нарушение. В настоящия случай обаче АНО не е упражнил правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като издаде НП, коригирайки допуснатите при съставянето на АУАН грешки. Допуснатото процесуално нарушение е от категорията на съществените и е основание за отмяна на наказателното постановление.
Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДДФЛ, местните физически лица подават годишна данъчна декларация за непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на тези остатъци общо надхвърля 40 000 лева. Задължението за деклариране е срочно и съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ трябва да бъде изпълнено в периода от 10 януари до 30 април на годината, следваща данъчната година. По силата на чл. 52, ал. 2 от ЗДДФЛ задължението за подаване на данъчна декларация за предоставените парични заеми по чл. 50, ал. 1, т. 5 възниква независимо от това дали лицето има други доходи, подлежащи на деклариране, или е освободено от подаване на декларация за трудовите си доходи. Законодателят е въздигнал неизпълнението на това задължение в самостоятелно административно нарушение, за което в чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ е предвидена специална административнонаказателна санкция – глоба в размер на 10 на сто от недекларираните суми.
Съгласно разпоредбата на чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ физическо лице, което, като е задължено, не декларира или невярно декларира информацията по чл. 50, ал. 1, т. 5, се наказва с глоба в размер 10 на сто от недекларираните суми. В разпоредбата на алинея втора на чл. 80а от ЗДДФЛ е предвиден състав за повторно нарушение. В тази хипотеза глобата по алинея първа е в размер 15 на сто от недекларираните суми, ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.
Нарушението по чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ е формално, на просто извършване, и е обективно довършено в момента на изтичане на законоустановения срок за деклариране – края на деня на 30.04.2025 г., респ. явява се довършено на датата на подаване на декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ, ако такава е подадена, какъвто е настоящият случай.
На датата на подаване на декларацията 24.03.2025 г. в информационната система на приходната администрация липсва дължимата по закон информация за предоставените заемни средства в размер на 45 203. 62 лева през 2024 г. в полза на дружеството „Пард Билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Основателни са доводите на СРС, че датата на подаване на извършване на данъчното нарушение е тази на подаване на ГДД, а именно – 24.03.2025 г. Споделят се доводите на въззивния съд, че от страна на АНО разпоредбата на чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ се тълкува превратно. Задълженото лице разполага с право да подаде коригираща декларация, а не задължение, поради което не трябва да се говори за нарушение, осъществено чрез бездействие. Действително, бездействие може да има в срока за подаване на ГДД, ако задълженото лице не е изпълнило задълженията си, но не и когато не е упражнило право, което му дава законът.
С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира касационната жалба за неоснователна. Оспореното Решение № 2632 / 10.07.2026 г., постановено по НАХД № 20261110202218 / 2026 г., НО, 134 – ти състав по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 867248 – F861049 /12.12.2025 г., издадено от директор на офис „В.“ в ТД на НАП С., по силата на което на Е. А. М., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание глоба в размер на 4520. 36 лева, на основание чл. 80а от ЗДДФЛ, трябва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.
По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд Сфия – град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2632 / 10.07.2026 г., постановено по НАХД № 20261110202218 / 2026 г., НО, 134 – ти състав по описа на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.